

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Naděždou Mikovou ve věci žalobce: GENERAL FACTORING, a.s., IČ 35838825, sídlem Košická 56, 821 08 Bratislava, Slovenská republika, zastoupeného Mgr. Jánem Gajanem, advokátem, sídlem Praha 2 – Vinohrady, Vlašimská 13/1876, proti žalovanému: Československá obchodní banka, a.s., IČ 00001350, sídlem Praha 5, Radlická 333/150, zastoupenému Martinem Hrodkem, advokátem, AK 110 02, Praha 1, Klimentská 46, o návrhu na zrušení rozhodčího nálezu Mezinárodního rozhodčího soudu při Mezinárodní obchodní komoře, vydaného dne 26.7.2010, č.k. 12190/TE/MW/AVH/JHN/GZ

t a k t o :

- I. Řízení se z a s t a v u j e .
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému, k rukám zástupce žalovaného, na náhradu nákladů řízení Kč 11.520,- do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 27.10.2010, doručeným soudu dne 29.10.2010, se žalobce domáhal zrušení rozhodčího nálezu Mezinárodního rozhodčího soudu při Mezinárodní obchodní komoře, vydaného dne 26.7.2010, č.k. 12190/TE/MW/AVH/JHN/GZ.

Pravomoc a příslušnost nadepsaného soudu žalobce dovozuje ze skutečnosti, že místem rozhodčího řízení je území České republiky, protože rozhodčí řízení, ve kterém došlo k vydání rozhodčího nálezu, má nejužší vazbu v právním smyslu slova s územím České republiky a právním řádem České republiky a to proto, že

- původní strany sporu jsou tuzemskými subjekty (IPB, a.s a ČSOB, a.s.), založenými podle českého právního řádu a se sídlem v České republice,
- všichni arbitři jsou vdaném případě čeští státní příslušníci,
- místem ústního jednání byla Praha, když strany sporu se na tom dohodly,
- rozhodčí doložka, která je součástí předmětné smlouvy o prodeji podniku byla uzavřena v českém jazyce,
- smlouva o prodeji podniku, která obsahuje rozhodčí doložku , byla uzavřena v Praze,
- všechny skutkové okolnosti případu se váží k České republice,
- aplikovaným právem je v souladu s ujednáním v předmětné smlouvě o prodeji podniku české právo.

Pokud jde o příslušnost soudu, žalobce uvedl, že s odvoláním na § 41 a § 43 zak. č. 216/1994 Sb. v návaznosti na § 9 odst. 3 o.s.ř. je dána věcná a místní příslušnost zdejšího soudu, který by byl příslušný pro projednání věci, kdyby nebylo rozhodčí doložky.

Žalovaný namítl, že rozhodčí nález nebyl vydán v České republice, je zahraničním rozhodčím nálezem a proto české soudy nemají pravomoc projednávat žalobu na jeho zrušení. Dále uvedl, že nedostatek pravomoci českých soudů je neodstranitelným недостатком podmínky řízení, což je důvodem k zastavení řízení (§ 104 odst. 1 o.s.ř.).

Podle ustan. § 31 zák. č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů může soud na návrh kterékoliv strany zrušit rozhodčí nález, jestliže je splněna některá z podmínek v tomto ustanovení dále uvedených. Institut zrušení rozhodčího nálezu podle zák. č. 216/1994 Sb. se týká výlučně tuzemských rozhodčích nálezů, tj. těch nálezů, které byly vydány na území České republiky. Pro určení, zda se jedná o rozhodčí nález tuzemský nebo zahraniční, je rozhodující místo jeho vydání.

V daném případě, jak vyplývá z předmětné smlouvy o prodeji podniku ze dne 19.6.2000 (čl. 20 – JURISDIKCE) bylo mezi účastníky smlouvy ujednáno, že jakékoli spory vyplývající z této smlouvy nebo v souvislosti s ní budou postoupeny a rozhodnuty v rozhodčím řízení podle rozhodčích pravidel Mezinárodní obchodní komory (International Chamber of Commerce) třemi rozhodci jmenovanými v souladu s těmito pravidly a dále, že rozhodčí řízení se bude konat ve Vídni v Rakousku. Ze samotného rozhodčího nálezu ve věci č. 12190/TE/MW/AVH/JHN/GZ se podává, že byl vydán Mezinárodním rozhodčím soudem Mezinárodní obchodní komory dne 26.7.2010 ve Vídni v Rakousku.

Soud s ohledem na výše uvedené skutečnosti, zejména skutečnost, že místem řízení i místem vydání předmětného rozhodčího nálezu je město Vídeň v Rakousku, tedy nikoliv místo v České republice, dospěl k závěru, že se nejedná o tuzemský rozhodčí nález a tudíž nelze návrh na jeho zrušení posoudit podle zák. č. 216/1994 Sb. a není tedy dána ani pravomoc českých soudů. Důvody uváděné žalobcem jako důvody pravomoci českých soudů a příslušnosti zdejšího soudu nejsou podle názoru soudu v daném případě relevantní. Soud proto postupoval podle ustan. § 104 odst. 1 věta první o.s.ř. a s ohledem na existenci neodstranitelné podmínky řízení řízení zastavil.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustan. § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. Protože žalobce zavínil, že řízení muselo být zastaveno, zavázal jej soud k úhradě nákladů řízení žalovanému. Náklady řízení žalovaného sestávají z odměny za zastupování advokátem podle § 8 vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 9.000,- Kč, dvou paušálů a Kč 300,- a DPH ve výši 1.920,- Kč, celkem tedy 11.520,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu nadepsaného.

V Praze dne 13. ledna 2011

JUDr. Naděžda Miková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost:
Eva Jelínková